

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Ob blasphemias à S. Paulo satan[a]e traditi, vel etiam truncati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

dimid temp.
cap. 6.

D. Hieron. in
vita S. Hila-
rion.

puellam quamdam, ob curiosam corporis sui cum statua Veneris collationem, diuina ultione à dæmonibus inessam, ac velut à carnifice tortam. Et D. Hieronymus testatur aliam puellam, ob vaniorem ornatum, externamque dumtaxat quamdam dissolutionem dæmoni, per maleficum immisso, patuisse. Terribiliora exempla nos in Sirenibus daturi sumus.

XI.

2. Tim. I. 19.

Ob blasphemiam quoque S. Paulus Alexandrum & Hymenæum dæmoni torquendos permisit. Ita enim ad Timotheum scripsit, postquam eum iussit habere *fidem & bonam conscientiam*, quam, inquit, quidam repellentes, circa fidem naufragauerunt: ex quibus est Hymenæus, & Alexander, quos tradidi Satana, ut discant non blasphemare. In quem locum Theophylactus ita scribit. *Cum vita impura fuerit, dogmata etiam inde peruersa nascuntur. Vt enim metu futurorum non torqueantur impurè viuentes, persuadent sibi omnia esse vana, qua de religione nostra dicuntur. Ex quibus est, inquit, Hymenæus, & Alexander, quos tradidi satana, ut discant non blasphemare. Sed quomodo tradebantur satana? Eiciebantur ex Ecclesia, abiciebantur à charitate, tradebanturq; nudi lupo. Vt enim olim tabernaculum protexit nubes, sic & Christi Ecclesiam Spiritus paraclitus. Si quis igitur extra hanc, ac proinde etiam Spiritus fuerit, citra laborem ab alijs deinceps capi potest. Talis igitur Excommunicationis mulcta est. Accepit igitur blasphemos istos diabolus in potestatem. An non enim illis os intumescat, qui tumidi in DEVM & Diuos euomunt execrationem? An non lingua excindatur ad laudes diuinas creata, sed conuicia pariens, & cælum ipsum opprobrijs appetens? Mitissima certè DEI Mater, & patientiam suam clementiamque, & iustitiam aliquando in ta-* lem ostendisse legitur, in Prato. Spirituali. In hac (Heliopolis Phœnicie) *minimus quidam erat, Gaianus nomine qui in theatro sanctam Dei Genitricem blasphemans, populo spectaculum blasphemie præbebat. Apparuit autem ei Sancta Dei genitrix: noli, quaeso, noli ita ledere animam tuam. ille verò rursus deterius illam blasphemabat. Unde ipsa tertio ei apparens, eadem repetebat. cum autem ille se non corrigeret, sed plus quoque blasphemis adijceret: meridie dormienti sibi apparuit, nihilq; dicens, digito signauit eius manus & pedes. Euigilans autem inuenit, se truncatum manibus & pedibus. Atq; ita infel-*

In Prat. Spir.
cap. 47.

Et, truncus inutilis, jacens, confitebatur omnibus, cuius rei gratia, & quomodo hac passus esset, utq; propter blasphemias clementer cruciatus fuisset. Ex isto igitur sapuit; minus truncus, postquam truncatus fuit: sic enim sectus, melius didicit loqui. Et bonum erat ei, debilem introire in vitam, quam duas manus habentem ire in gehennam, in ignem inextinguibilem. Marc. 9. 42.

Consimile prorsus exemplum, hæreticis nostris bene inculcandum, recenset Nicephorus his verbis: Graci quidam, sine gentiles in cuiusdam domo conuiuantes, & vino se se inuitantes, post prandium simul atq; satis adhiberant, blasphemare, & conuicijs profcindere Verbi Matrem cœpere: postremò hoc compositioni adhibentes studium, ut quacumq; aliquis eorum excogitare posset, absurda atque indigna, per ea ridens œconomia, & dispensationis salutis nostræ mysterio illuderet. Impietas ea, postquam innotuit, illi quidem dignas petulantis lingua pœnas dedere: Adium autem, in quibus confidentes graui blasphemia indulserant, dominus, à sacris nostris non alienus, tum quidem quòd res ita tulerit, periculum effugit. Non multò verò post, noctu ei dormienti in somnis Dei Genitrix adstirrit, cui diligentius nuncquid se, quamam esset, nosset, percunctanti: postquam ipse, nosse se eam professus est; illa ei contumeliarum indignitatem in memoriam renouauit. Tum ille miser supplex ibi esse, veniamq; delicti petere: & ne tam citò morte mulctaretur, sed tempus ei pœnitentia relinqueretur orare. Illa daturam se hoc ei, neq; in presentia ipsius ita morte pœnas luiturum promittere: vimine autem, quod manu gestare videbatur, genua eius circumcirca velati exarans, circumscribere. Id ubi factum, auolans ei postea non apparuit. At ille somno discusso, membra ea, que vimine notata fuerant, statim ab reliquo corpore disrupta inuenit, resenti sanguine profluente. Et in publicum productus, iustam omnibus iudicium promulgauit. Qui verò id audierant, laudes Deo, propter tam inopinatum miraculum, cantarunt. Ceterum blasphemias per demones plecti, docuit etiam sanctus Abbas Auxentius, ad quem Metaphrastes testatur, multos à spiritibus immundis infellos fuisse allatos, quos ille sanctis precibus suis curauit; inter quos utique fuerunt, qui pœnam illam blasphemij promeruere. Duo certè aliquando ad eum uenerunt, lepra toti cooperti atque exesi: ad eos, cum sanitatem peterent, S. Auxentius eiuscemodi habuit oratio-

XII.

Niceph. li. 18.
hist. eccl. c. 33.

metaphrastes
14 Februarij.